

Mozes' keuze

In Hebreëën 11 hebben wij veel opmerkelijke voorbeelden van het geloof, die vol lering zijn voor de Christenen van de tegenwoordige tijd. Mozes is een treffend voorbeeld. Zijn geloof kwam uit in het moeilijkste ogenblik. Had hij zich laten leiden door de omstandigheden en door de neiging van zijn hart, dan zou hij nooit de weg betreden hebben die hij gegaan is.

Het was een donkere tijd in de geschiedenis van Gods volk, toen Mozes door Gods voorzienigheid als zuigeling overgebracht werd uit de eenvoudige woning van een Hebreëër naar het statige paleis van de koning. God staat boven alle gebeurtenissen en heeft alles in Zijn hand. Mozes was een uitverkoren werktuig om Gods ondoorgrondelijke voornemens uit te voeren.

Zijn opvoeding aan het hof van farao moest ertoe dienen hem bekwaam te maken om als leider van een volk op te treden. Als zoon van farao's dochter bestond de mogelijkheid dat hij de farao's in hun waardigheid zou opvolgen. Dergelijke schitterende vooruitzichten komen zelden voor en het zou niet verwonderlijk zijn geweest als Mozes erdoor aangetrokken was geworden. Maar 'door het geloof weigerde Mozes, toen hij groot geworden was, een zoon van farao's dochter genoemd te worden' (Hebr. 11:24).

Het Woord van God zegt ons dat hij door het geloof handelde, toen hij groot geworden was en het voorrecht weigerde om tot de familie van de koning te behoren. Hij wist wat hij moest weigeren en wat er het gevolg van zou zijn. Maar niets kon hem ervan weerhouden, want hij had God steeds voor ogen en hij wandelde door het geloof, niet door aanschouwen. Afstand te doen van zijn positie als prins, van het vooruitzicht van een troon, getuigt van de wondervolle kracht van zijn geloof.

Als hij bij zijn verstand te rade was gegaan, had hij kunnen zeg-gen: 'Wat kan ik beter doen dan blijven waar de Voorzienigheid mij geplaatst heeft, en Gods volk proberen te bevoordelen door de macht die ik heb'. Maar nee, hoewel de Voorzienigheid hem in deze positie gebracht had, het geloof leidde hem eruit.

Er zijn ook nu veel Christenen die zich in omstandigheden be-vinden die niet naar Gods wil zijn, maar die erin blijven onder het voorwendsel daar nuttig te kunnen zijn. Maar 'gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen' (1 Sam. 15:22). Als men in een positie is overeenkomstig Gods Woord, dan wordt er gezegd dat men daarin moet blijven (1 Kor. 7:20-24). Maar als Mozes aan farao's hof gebleven was, zou hij de 'genieting van de zonde' gehad hebben.

Mozes weigerde niet alleen wat hij zonde achtte, maar hij koos zelfs een andere weg, en wel een weg van lijden en beproeving. Het vlees kon die weg niet gaan, slechts voor het geloof was dit mogelijk. Wij lezen: 'Omdat hij er de voorkeur aan gaf met het volk van God slecht behandeld te worden, boven een tijdelijke genieting van de zonde' (Hebr. 11:25). De Hebreëën werden verdrukt. Zij waren Gods volk. Mozes kende de geschiedenis van hun lijden. Hij wilde worden als één van hen. Hij schatte de genietingen van de zonde op de juiste waarde door ze op te geven en een andere weg te kiezen. Hij vond er meer vreugde in de moeiten van Gods volk te delen, dan met de wereld de genietingen van de zonde te hebben.

Welke weg kiezen wij? Menigeen gaat niet mee in openbaar kwaad, maar volgt toch een weg van gemak. De Heer Jezus zegt echter: 'Als iemand Mij dient, hij volge Mij' (Joh. 12:26). 'Als iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij' (Luk. 9:23). Het is voor de mens aangenaam zijn eigen wil te doen. De zonde geeft veel genoegens aan het natuurlijke hart. Maar de

genieting van de zonde is slechts voor een tijd. In Gods rechterhand zijn echter liefelijkheden voor eeuwig (Ps. 16:11).

Mozes richtte zijn ogen op het einde. Hij zag op de beloning. Hij gaf het tegenwoordige op voor de toekomst, de zichtbare dingen voor de onzichtbare. Hij koos en bewandelde de ware weg van het geloof.

Dit is een mooi voorbeeld voor ons. Als wij voor het tegenwoordige leven ons laten leiden door wat wij rondom ons zien, dan zullen wij bemerken dat wij een gemakkelijke weg kiezen, in plaats van te groeien in de genade en in de kracht van de Heilige Geest, om Christus te volgen als pelgrims en vreemdelingen naar een beter land. Wij zijn arme schepselen en ons geloof is vaak erg zwak. Maar als wij trouw zijn aan de roeping van God, zullen Zijn belangen en die van Zijn volk ons zó ter harte gaan dat wij de dingen die naar het vlees zijn, schade zullen achten. Dan zullen wij jagen naar het doel en met geduld de beproevingen dragen die wij op onze weg ontmoeten.

Er waren nog andere dingen die bij velen, als zij in de omstandigheden van Mozes waren, van belang zouden zijn, zoals de schatten van Egypte. Het zou voor menigeen gemakkelijk zijn om positie, voorrechten en genoegens op te geven zolang er geen schatten aan verbonden waren. Maar de verzoeking waaraan Mozes blootgesteld was, betrof ook de rijkdommen die hij op moest geven.

Hoe kwam hij deze verzoeking te boven? Door eenvoudig de schatten van Egypte op de ene schaal te plaatsen en de smaad van Christus op de andere. Door het geloof ontdekte hij dat het laatste oneindig zwaarder woog dan het eerste en daarom achtte hij het hoger.

Zal iemand denken dat Mozes het betreurd heeft of ooit zal betreuren? Wat was de waarde van de schatten van Egypte voor Mozes, toen hij verscheen met de Heer Jezus bij de verheerlijking op de berg? Hij gaf de schatten van Egypte op en toen hij Gods volk door de woestijn leidde, verblijdde hij zich in de schatten van de hemel. Hij leed met hen en droeg het kenteken van de smaad van Christus.

Van nature deinzen wij terug voor de smaad van de Heer Jezus en voelen we ons aangetrokken tot de schatten van de wereld. Als onze harten gehecht zijn aan de wereld, zullen wij niet graag de smaad van de Heer Jezus dragen. Maar als wij Hem niet alleen met de mond belijden, dan zullen wij in de Heer Jezus een vreugde vinden die de wereld ons niet geven noch ontnemen kan.

En waarvoor anders zijn wij hier beneden? Als Christenen zijn wij verlost uit de wereld en behoren tot de hemel. Wij zijn een korte tijd hier gelaten om te wandelen als pelgrims. 'Door het geloof verliet hij Egypte en vreesde de toorn van de koning niet; want hij bleef standvastig, als zag hij de Onzienlijke' (Hebr. 11:27). Toen Mozes dit deed, maakte hij zich voorgoed van alles los. Elk uitzicht om weer in farao's gunst aangenomen te worden, werd hem hierdoor ontnomen. Men kan zich gemakkelijk voorstellen hoe ondankbaar hij geschenken moet hebben in de ogen van de koning en zijn dochter. God moeten wij echter meer gehoorzaam zijn dan de mensen.

Hoewel Mozes de aanvoerder van een ongewapend en onbeschermd volk was, nagejaagd door een machtige en geoefende vijand, was hij kalm door de tegenwoordigheid van God. Hij vreesde niet. God was hun Beschermmer en Hij zou voor hen strijden. Dat was genoeg. 'Hij bleef standvastig, als zag hij de Onzienlijke'.

En dit is ook voldoende voor ons. Hebben wij Egypte verlaten? De vijand van onze zielen zal alles doen om dit te verhinderen, en hij is een sterke tegenpartij. Het geloof is ons enige schild. Wij hebben met God

te doen. Satan is machteloos tegenover Hem. De wereld vaarwel zeggen en naar het hemels Kanaän reizen is geen gemakkelijke weg. Het stelt ons op allerlei wijze aan de macht van de vijand bloot. Maar geloof in God is genoeg in elke nood. Geen vijand kan ons schaden als wij in alle eenvoud ons vertrouwen op Hem stellen. Hij is getrouw, Zijn liefde is oneindig, Zijn zorg onveranderlijk. Het geloof steunt op God en daarom is het hart vrij van vrees.

De keuze van Mozes vervult ons met bewondering. Satan en de mensen boden hem een hoge positie, voorrechten, genoegens en bezittingen aan, God daarentegen de smaad van de Heer Jezus Christus nú en de beloning hierna. Mozes zei zonder aarzelen: 'Ik kies Christus'.

Als u weet dat de Heer Jezus uw deel is, laat het de Heer Jezus alléén zijn en volg Hem na. Het geeft ons weinig om Zijn naam op onze lippen te nemen als er niet een weerklank in ons hart is, en een vast besluit, door Gods genade, om Hem te volgen uit deze wereld naar Zijn eeuwige heerlijkheid. Dat iedere gelovige lezer steeds meer de kracht mag voelen van het woord van de apostel: 'Te leven is voor mij Christus' (Fil. 1:21).